

Zapomněli na mě! – Naivní divadlo v Liberci

Recenze

Na premiéru (28. 5. 2016) autorské pohádky Petra Vodičky *Zapomněli na mě!* jsem šla s velkým očekáváním. Repertoár Naivního divadla dobře znám a vždy mě i jako dospělého diváka ohromí. Petr Vodička navíc již několikrát přispěl inscenacemi jako *Kouzelný dům* nebo *Babu a Papoušek*, které měly velký úspěch a stále jsou k vidění. Sál byl plný a já se usadila do zadních řad.

V programu jsem se dočetla, že pohádka bude o malém Vendelínovi, který si jednou otevře pusku na své rodiče, aniž by vlastně pořádně tušil, co říká. "Dejte mi konečně pokoj! Zapomeňte na mě!" Ovšem Vendelín netušil, že na stěně visí kukačkové hodiny, které mají tak trochu kouzelnou moc a přání se mu vyplní. Ovšem né tak docela. Venda se totiž zmenčí a tak začíná jeho cesta, kde potkává zživotnělé věci jako třeba ponožku, zubní kartáček nebo žvýkačku. Všechny tyto postavy mají perfektně vykreslený, ale jednoduchý charakter a s jejich pomocí se snaží Vendelín znovu připomenout rodičům. Cestou si uvědomuje, jakou chybu udělal a že to, co řekl, vlastně nemyslel úplně vážně.

Toto téma, které se podle mě, dotýká jak dětí tak i dospělých (protože, sáhněte si na srdce, kdo z vás někdy neřekl něco v záchvatu vzteku a potom toho nelitoval) nese výchovnou zprávu, ale je podávána srozumitelně, jednoduše a navíc i s humorem, u kterého se baví jakákoli věková skupina.

Inscenace kombinuje činoherní herectví s loutkami všeho typu. Od maňásků přes manekýny až po stínohru. Výprava, kterou vytvářela Renáta Pavlíčková, je ohromující. Loutky jsou vyrobeny z funkčního materiálu a tak se například paní Žvýkačka dovede nafukovat, natahovat a zase smršťovat.

Každá část je prokládána hudebním vstupem, který je doplněný komickou choreografií a písničky jsou velmi chytlavé. Hudební čísla vytvořil držitel ceny divadelní kritiky Marek Doubrava.

V neposlední řadě musím zmínit herectví. Pro diváka Naivního divadla již známé tváře jako Diana Čičmanová, Barbora Kubátová, Markéta Sýkorová, Filip Homola, Adam Kubišta a Marek Sýkora, kteří v černých kostýmech získávají na anonymitě a střídají se ve vodění loutek i v rolích.

Když představní skončilo, byla jsem nadšena. Naivní divadlo se vždy posune o kousek dál nad svůj standart. Řekla bych, že patří k nejlepším divadlům pro děti a mládež v Čechách a pokud se rozhodnete jít na tuto inscenaci sami, s mladším sourozencem, se svým dítětem v pubertě a nebo třeba se svými prarodiči, věřte, že se budete bavit všichni.

A prosím, na tuto hru nezapomeňte!